



# אוהלי יוסף ויעקב

ב"ה

ע"ש הצדיקים הנסתרים יוסף ויעקב אבוחצירא זצ"ל

חידושים לפרשיות השבוע בדרך הרמז והקבלה מאת הרב אברהם הכהן שליט"א

יציאה

20: 30

20: 33

כניסה

ים- 19: 13

ת"א- 19: 30

## פרשת חוקת

"כה אמר ה' השמים כסאיי"

אתר אוהלי יוסף ויעקב

[www.hacohen.info](http://www.hacohen.info)

ר"ח תמוז התשע"ד

שמות פרק לב יט: ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל ומחלת ויחר אף משה וישלך מידיו את הלחת וישבר אתם פחת הקר: המילים: ויחר אף משה ס"ת פרה, וזהו ויקחו אליך פרה שאף משה היה צריך לתקן החרון אף וברמז: מעפר שרפת החטאת ר"ת משה.

בספר מדבר קדמות מהחיד"א כתב: פשיטא לי דרבינו האר"י ז"ל היה נטהר באפר פרה על ידי אליהו זכור לטוב ואז נחה עליו רוח הקודש להפליא כו' (וראה בספרי נפש חיה סי' קנ"ט סעי' י"ג)

אפר הפרה - ונתן עליו מים חיים אל כלי: ומטהרת מטומאת המת שמתקנת הרע שמקורה בעוון עץ הדעת וברמז: אפר פרה + מים (556) גימט' עץ הדעת טוב(556).

\*\*\*\*\*

"זאת חקת התורה", שואלים, למה לא כתוב "זאת חקת התורה", ומתרגזים, כי בתורה יש מצוות שהשכל מחייב לעשותן, כמו כיבוד אב ואם, שזה ענין הכרת הטוב, או שמירת שבת ויו"ט, שצריך לנוח וזה טוב לגוף, אבל פרה אדומה, אנו לא יודעים טעמה, ואם מקיימים אותה זה מראה על כל התורה שאנו מקיימים אותה לשם ה' ולא לשם הנאה עצמית, לכן כתוב "זאת חקת התורה" (אור החיים).

"זאת חקת התורה" אומר התרגום "דא גזירת אורייתא", המשנה-ברורה סי' תק"פ מביא, שנהגו יחידים להתענות בעש"ק פרי חקת, שבו-ביום נשרפו 24 קרנות מלאות בספרים, והרבנים עשו שאלת-חלום, וענו להם "דא גזירת אורייתא", מפני שצריכים להתחזק בלימוד התורה, גם בשנת ת"ח באותו יום, נחרבו שתי קהלות גדולות, הי"ד. זאת חקת התורה אשר צוה ה'. "צוה" בגמטריה 101, אם רוצה אתה שייחקק בך התורה, תלמד 101 פעמים, "לאמר" - לא-מר כלומר, לא במרירות, אלא בחשק ובנעימות (תורת הפרשה).

\*\*\*\*\*

את הפרה-האדומה הראשונה, עשה משה בבי ניסן בשנה השניה ליציאת מצרים, וזה הספיק ליותר מ-800 שנה, והשניה עשה עזרא.

תשע פרות אדומות היו: משה עשה פרה אחת, עזרא-1. שמעון הצדיק-2. יוחנן כהן-גדול-2. אליהו עני בן הקוף-1. חנמאל המצרי-1. ישמעאל בן פאבי-1. והעשירי יעשה מלך המשיח, שיתגלה במהרה, אכ"י"ר (מס' פרה פ"ג מ"ה).

שלמה המלך שהכתוב אומר עליו ויחכם מכל האדם שהיה בקי בכל מיני חכמה, גם הוא לא השיג סודה של פרה אדומה, וזהו שאמר: אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני (קהלת ז'), כלומר: חשבתי בלבי אני אחכים ואגיע להבין סודה של פרה אדומה, והנה היא

פְּרָה אֲדֹמָה תְּמִימָה: בתורה חסר ו', ובסה"כ יש 9 אותיות כנגד 9 פרות אדומות שהיו מאז בריאת העולם ועד היום, והפרה העשירית תהיה בימות משיח, בסוד האות ו' הרמז לאלף השישי.

למה נסמכה מיתת מרים לפרשת פרה אדומה? לומר לך מה קרבנות מכפרים אף מיתת צדיקים מכפרת (במדבר כ' א').

פְּרָה אֲדֹמָה מטהרת את הטמאי מתים, וכידוע המוות בא לעולם בגלל אדם הראשון, וברמז: פְּרָה אֲדֹמָה אותיות הפך האדם.

פְּרָה אֲדֹמָה חסר כתיב בלי וו, לרמז כשיקיצו ישני אדמה- בתחית המתים, יתן משה עליהם אפר פרה לטהרם מטומאת מלאך המות שקבלו בשעת מיתה(בחי')

זאת חקת- הפרה אֲדֹמָה, חקת חקתי אעפ"י שאין לה טעם באה לכפר על עון העגל, חק גימט' העגל. פְּרָה אֲדֹמָה גימט' זָה עַל עוֹן עֶגֶל. בסוד תבוא אם ותכפר על בנה.

חקת התורה(1024) גימט' שִׁמְעַי יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד(1118) + ו' (6) מילים: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד!

שלמה אמר בקהלת: "אמרתִי אֶחְפְּמָה וְהִיא רְחוּקָה מִמֶּנִּי"(קהלת ז כג) שנעלם ממנו טעם פרה אדומה, וברמז: וְהִיא רְחוּקָה (341)גימט' פְּרָה אֲדֹמָה(341).

פרה אדומה היו בה שבעה שבעה 7 פרות 7 הזאות 7 כבוסים 7 טמאים 7 טהורים 7 כהנים {מד"ר (ט)וברמז: פרה אדומה גימט' 7 כפול 7 כפול 7 עם 2 התיבות.

"וַיִּדְבֹר ה' וגו': זאת חקת התורה... אל בני ישראל" שימו לב! לשלשת האבות: וַיִּדְבֹר ה' (248)גימט' אברהם(246). חקת(508) גימט' יצחק בן אברהם(508). אל בני ישראל - הוא יעקב זכותם יגן לנו. ויקחו אליך פרה אֲדֹמָה תְּמִימָה: המילה אֱלִיף - משלך, נראה לבאר שאותה פרה שעשה משה, תמיד קיימת ומערבין קצת מאפר פרה שעשה משה עם הפרות אחרות וברמז: מעפר שרפת החטאת ר"ת משה.

פְּרָה אֲדֹמָה מטהרת את הטמאים וברמז: תיבת פְּרָה עם המילוי כזה: פה. ריש. הי, כגימט' טמא עם המילוי: טית. מס. אלף.(610)

זאת חקת התורה וגו' ויקחו אליך פרה אֲדֹמָה וברמז פְּרָה עם המילוי כזה: פה ריש הי (610)גימט' תורה(611)עם הכולל.

דברים פרק ט יד: הָרַף מִמֶּנִּי וְאֲשַׁמְדָּם וְאֶמְחָה אֶת שְׁמֵם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם וְאֶעֱשֶׂה אוֹתָךְ לְגוֹי עֲצוּם וְרַב מִמֶּנּוּ: הפרה מכפרת על חטא העגל כנגד מה שאמר הקב"ה: הָרַף, והתיקון: בהיפוך אותיות פרה.

עורר קטרוג בשמים, שגוי מוכן להפסיד הרבה כסף בשביל כיבוד-אב, אך לאחר שהסכימו בני-ישראל לשלם ממון רב עבור הפרה-אדומה, ואפילו שלא ידעו טעמה, וכיבוד-אב הרי אפילו הגויים יודעים טעמה, וישראל היו מוכנים להפסיד ממון רב על מצוה שלא ידעו טעמה, אז נסתם הקטרוג.

\*\*\*\*\*

כשעלה משה למרום שמע קולו של הקב"ה שהיה לומד עם המלאכים פרשה זו של פרה אדומה, והיה אומר אליעזר בני אומר פרה בת שנים, היינו רבי אליעזר סובר שפרה נקראת בהיותה בת שתי שנים, אמר משה והרי כל העולם נתון תחת שלטונך ואתה אומר הלכה בשמו של בשר ודם, אמר לו הקב"ה דע שצדיק אחד עתיד להולד שמסכת פרה תפתח בדבריו, אמר משה יהי רצון שיהיה מיוצאי חלצי, וכן היה שר' אליעזר הגדול מצאצאי משה, ורמוז הדבר בפרשת יתרו שנאמר שם: ושם האחד אליעזר שהיה צריך הכתוב לומר ושם השני אליעזר, אלא בא לרמוז ששמו של האחד המיוחס בדורו, יהיה אליעזר שבא ממשה רבנו. כתב החיד"א שלפי ההתגלות הגדולה שיש מהאר"י הקדוש ז"ל בוודאי שאלהו הנביא זכור לטוב הזה עליו מאפר פרה.

זאת התורה אדם כי ימות באוהל. אין התורה נקנית, אלא למי שממית עצמו עליה, פי' שמוותר על תאוות העולם-הזה, ואז יצליח בתורה.

**החפץ חיים הקשה**, הרי כתוב 'וחי בהם' ולא שימות בהם. וביאר ע"פ משל, לאדם שהיה סוחר הרבה שנים, ומפני מסחרו היה טרוד כ"כ עד שלא היה לו זמן אפי' להתפלל בציבור. עברו שנים והוא הזדקן והרגיש שהוא מתקרב אל התכלית, ועליו יהיה לתת דין וחשבון, החליט להכין צידה לדרכו, והתחיל להתפלל בביהכ"נ בציבור ונשאר עוד שעתיים ללמוד אחר התפילה. כשהגיע לחנותו שאלתו אשתו מדוע איחר, הלא החנות מלאה בסוחרים שממהרים לדרכם, ענה לה האיש שהיה טרוד והוכרח להתעכב, ויהי ביום השני וראתה שעוד לא שב מביהכ"נ הלכה לראות מה קרה לו, ונבהלה לראותו יושב ולומד, והתחילה לצעוק עליו שהוא מפסיד את כל הקונים שלו שהולכים לחנויות אחרות. ענה לה בעלה, מה היית עושה אם היה בא מלאך המות ואומר לי הגיע זמנך להפטר מן העולם, האם הייתי יכול לומר לו שאין לי פנאי עכשיו כיון שהחנות מלאה קונים, וא"כ תחשבי עכשיו שהנני מת, ומה אכפת לך שבעוד שעתיים אקום לתחיה... וזה הפשט במאמר חז"ל 'במי שממית עצמו עליה' – שיחשוב באותו זמן כאילו הוא מת, וע"ז אין תשובה שאין לו פנאי. וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו, טמא הוא. פי', כלי חרס אם לא סגור היטב טמא הוא, מפני שנכנס הטומאה לאוירו. בעלי-מוסר אומרים, "כל כלי פתוח" מי שיש לו פה פתוח ומדבר דיבורים האסורים, "טמא הוא" סימן טומאה יש בו.

ונתן עליו מים חיים אל כלי. רמז לקריאת התורה, **"מים"** זה תורה, "כלי" ר"ת **כ"ה** לוי י"שראל.

לחידושים נוספים ניתן לצפות באתר

[www.hacohen.info](http://www.hacohen.info) שבת שלום!

רחוקה ממני, "והיא רחוקה" בגימטריא "פרה אדומה".

ויקחו אליך. הקב"ה אמר למשה רק אליך אני מגלה טעמה של פרה אדומה, ולא לאחר, רמז מהכתוב "ולקחו לטמא מעפר שריפת החטאת" ר"ת **למשה**. שלמה המלך חשב, שגם הוא נכלל בזה, כי גם שמו מרומז בר"ת זו **שלמה**, אמרו לו שצריך להיות הר"ת **ישר**, וזה מרומז בקהלת **"יושר דברי אמת"** שצריך להיות ר"ת **ישר**.

ויקחו אליך. אומר רש"י, לעולם נקראת על שמך "פרה שעשה משה במדבר". יש מפרשים, מפני שכתוב בספרים, שבתפלה אין אנו יודעים לכוון את הכוונות הרצויות, וצריך לחשוב, שאני מתפלל על כוונות אנשי-כנסת-הגדולה, גם בפרה-אדומה לא ידעו שאר הכהנים את טעמה, וכיוונו על כוונת משה, וזהו הפי' "לעולם נקראת על שמך".

**התלמידים** שאלו לרבם למה כתוב פרה אדומה בלי דגש, הלא הכלל הוא שאותיות **ב-ג-ד-ז-כ-פ-ת** בראש התיבה צריך להיות דגש קל, ובזה גם אין לפנייה אחת מאותיות אלו א-ה-ו-י, וענה להם רבם שמכיון שנגמר בהברה האחרונה עם קמץ נחשב כמו שמסיים עם ה'א' מאותיות א-ה-ו-י, כמו **אֶלֶיךָ**, וְנִתְּנָה, כאילו יש בו ה'.

**רש"י מביא טעם** על פרה-אדומה בשם ר' משה הדרשן. וקשה, הרי אמרו חז"ל, שאין אנו יודעים טעמה של פרה-אדומה, ומתוך ה"אור החמה", שזה שאמרו חז"ל שאין אנו יודעים טעמה, זה רק לפשוטו, אך למדרשו אפשר לומר הרבה טעמים.

**רש"י אומר**, שפרה-אדומה גזירה היא מלפני, ואין לך רשות להרהר אחריה. יש מפרשים, כי היצר-הרע, לפני המצוה מפתה את האדם לאמר מה טעם יש בה, למשל נענועים של לולב וכדו', אז אמור לו גזירה היא מלפני דהיינו לפני המצוה, ולאחר שקיים האדם את המצוה, אומר לו היצר הרע, אתה חשוב מאוד שהתגברת על היצר, ויש לך שכר הרבה ובזה רוצה להביאו לידי גאווה, וזהו שאמר, אין לך רשות להרהר אחריה לאחר המצוה.

הפרה הראשונה, מצותה באלעזר שהיה סגן, ולא באהרן, מפני שאין קטיגור נעשה סניגור. לטהר טמאים. כלומר: מי שנטמא במת,

אשר אין בה מום, אשר לא עלה עליה עול. מי שמחזיק את-עצמו שאין בו מום, זה סימן שאין עליו עול מלכות-שמים (שם). יש מפרשים, "זאת חוקת התורה וכו', אשר לא עלה עליה עול" התורה אסור שתהיה עליו כעול ובמרירות, אלא בשמחה ובטוב-לבב.

את אפר הפרה היו מחלקים לשלושה מקומות. 1. בהר המשחה, וזה היה לכהנים-גדולים, כדי לערב באפר הפרות האחרות. 2. בחיל למשמרת. 3. לכל משמרות הכהנים לטהר האנשים הטמאים בכל העיירות.

צריך להזות על הטמא ביום השלישי וביום השביעי, ואם לא היוזו עליו ונכנס למקדש, חייב כרת.

מסופר בגמ' על דמא בן נתינא, שהסכים להפסיד ממון רב, בגלל מצות כיבוד-אב, ולשנה האחרת הוחזר לו כסף זה, ע"י שנולדה לו פרה-אדומה. מפרש ה"חידושי הרי"ם", מה הטעם שהקב"ה החזיר לו כספו דוקא ע"י מצות פרה אדומה, אלא משום שהמעשה הזה